

ДАЦЬОК Василь Лаврентійович (11. 01. 1949, с. Щурівці Ізяслав. р-ну, нині Хмельн. обл.) — письменник, перекладач. Член НСПУ (1994). Закін. Житомир. культ.-осв. училище (1969). Друкується від 1972. У твор. доробку — нариси, фейлетони, гуморески, твори для дітей, публіцист. статті політ. спрямування. Автор гуморист. і сатир. зб. «Заява до суду» (1991), «Невдала любов» (1992), «Мовчи, глуха» (1997), зб. лірики та сонетів «Банальная история» (1992); книжок для дітей «Киця-ледащиця» (2004) та «Добрий єнот» (2005; усі — Житомир); а також поем «Біль» (К., 1997), «Пекліада» (1999) та «Блазенія» (2003; обидві — Житомир). Перекладає з польсь., болгар. та білорус. мов. Окремі твори Д. перекладено білорус. мовою.

М. О. Сидоржевський

Бібліографічний опис:

Дацюк Василь Лаврентійович / М. О. Сидоржевський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23704>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).